

پیاده روی اربعین، آغاز رفع غربت اسلام در جهان به صورت گسترده است.

سخنرانی حاج آقا پناهیان - اولین شب خاطره اربعین ۹۲

بنده هنوز در فضای این راهپیمایی حداقل ۲۰ میلیونی برای اربعین هستم و حرف و حدیث هایی که آنجا می شنیدم و بالاخره یکی از چیزهای عجیبی که این عراقی هایی که کنار راه موکب می گذارند و از مردم پذیرایی می کنند ، می گفتند که الان وقت پول جمع کردن ماست. این همه زائر یک جوهرهایی توریست محسوب می شوند. ما الان باید کاسبی کنیم. جنس بفروشیم تا پولدار شویم. مکررا می گفتند که کار دست ما نیست. معلوم نیست چه کسی ما را وادار می کند که بیاییم تمام زندگیمان را که در طول سال تهیه کرده ایم ؛ اینجا هدیه کنیم.

عباراتی در این زمینه می گفتند که من به احترام خودشان نمی گویم. مثلا درباره ی فاصله ای که این کار با روحیاتشان دارد از جمله اینکه در عشایر آنجا در برخی جاها این نکته وجود دارد که مثلا چایی بردن برای رئیس قبیله آدابی دارد و باید در قوری و استکان و ... باشد، یک نفر هم باید بیاید چایی را از قوری به استکان بریزد و به ایشان تقدیم کند، با یک سلسله مراحل و تشریفات. آن وقت این فرد آمده و دم در ایستاده و از زائران تمنا می کند که بیایید تا من برایتان چایی بریزم. خودشان میگویند این نوعی تحول در وجود ماست. یا مثلا تقریبا همه عراقی ها در اربعین پیاده به کربلا می روند، چون اصلا آماری که اعلام می شود، دیده می شود و ثبت می شود نزدیک به کل جمعیتی است که در عراق مومنین به اهل بیت(ع) هستند بلکه بیشتر، یعنی آمارها خیلی خیره کننده است.

همه ی دلها یک دفعه هوایی شده که راه بیفتند برای پذیرایی کردن... این ها علامت این است که

مثل این که غربت اسلام دارد برطرف می شود.

من به منزل یکی از کربلایی ها رفتم. خودشان به زبان عربی می گفتند که قبل از صدام که این راه باز بود! چرا هیچ کس نمی رفت! جز چند تا از طلبه ها؟ تازه همه ی طلبه های حوزه علمیه نجف هم نمی رفتند، بعضی ها می رفتند. الان هم هیچ توصیه ای از جانب مراجع نشده که بلند شوید و بروید. هیچ اتفاق خاصی نیفتاده است. همه ی دلها یک دفعه هوایی شده که راه بیفتند برای پذیرایی کردن. یک لطفی باشد در این مسیر. این ها علامت این است که مثل این که غربت اسلام دارد برطرف می شود. و کسی تا در آن فضا قرار نگیرد متوجه نمی شود که چه اتفاقی دارد می افتد. اگر عرض بنده درست باشد که این کمترین دلایلی بود برای توضیح دادن.

انگار دارد غربت اسلام برطرف می شود. آن زمان که غربت اسلام کامل برطرف شد و در آینده همه به شما گفتند، نه تنها به شما گفتند بلکه همه جا معلوم شد که همین پیاده روی اربعین، آغاز رفع غربت اسلام در جهان به صورت گسترده بود و امام حسین علیه السلام را در جهان از غریبی درآورد. آن وقت شما می گوید چرا من نرفتم؟ چرا من قدمی برداشتم؟

یک هیئتی می گفت ما می خواهیم کلی شیر کاکائو به زائرین بدهیم، غذا نمی توانیم بدهیم ولی می خواهیم اینطوری پذیرایی کنیم. گفتم واقعا؟ خیلی خوب است، چقدر می خواهید هزینه کنید؟ گفت سیصد هزار تومن، گفتم اگر امکانات توزیع داشته باشید، سیصد هزار تومن کار یک ساعت است. اگر هم امکانات نداشته باشید برای یک وعده است. گفت مگر آنجا چه خبر است؟ گفتم اگر بنشین میبینی که جمعیت به صورت اتوبانی در دو باند از مقابلت رد می شوند. تازه اگر از دست تو بگیرند چون آنقدر پذیرایی شده اند...

بعضی از موکب ها تقریبا قسم می خوردند و می گفتند ما برای ۱۰۰ نفر غذا درست می کنیم اما به اندازه ۲۰۰ نفر پر می کنیم، می کشیم و می دهیم و هنوز تمام نشده است. از این جور اتفاقاتی که در روضه های امام حسین علیه السلام با آن ها مواجه شده اید. آنجا بورس این اتفاقات است. اسلام غریبانه آغاز شده ولی انگار این غربت دارد تمام می شود. ببینید آیا شما هم میتوانید کمکی به برطرف شدن این غربت بکنید؟ در حالی که شنیدم یک نفر روس آمده و این صحنه ها را دیده و بعد در طول سال گذشته در روسیه عکس های خودش را درباره ی اربعین در همایش های مختلف نمایش و توضیح داده ، مردم هم استقبال کرده اند، در صورتی که هیچ کدام مسلمان نیستند!

هر کسی در طول سال، دین و ایمانی جمع کرده ، هرچه محرم و صفر برای امام حسین (علیه السلام) کار کرده، همان را دارد. آن کسی که دین و ایمان ندارد هرچقدر برای امام حسین(ع) مایه بگذارد به همان اندازه آدم است.

چه خبر است؟ غربت اسلام انشاءالله خیلی غیر عادی در حال برطرف شدن است. حضرت امام (ره) درباره ی انقلاب ما همین را می فرمودند. ایشان به آقای بهاءالدینی فرموده بودند که کار دست من نیست. به مردم هم بارها این را فرمودند که دل های مردم را خدا متحول کرده است . یک بار هم نوروز ۶۱ فرمودند: اینکه جوان های ما شهادت طلب شده اند؛ این از علائم ظهور است. بروید در صحیفه ی حضرت امام ببینید. بعد شما انتظاری که مدت ها از عراقی ها داشتید برای اینکه مردانه مقابل ظلم بایستند، حداقل در دوران صدام ما خیلی انتظار داشتیم، گرچه واقعا صدام خیلی محدود می کرد و خیلی شکنجه می داد ولی الان جوانان نشان واقعا کم نمی گذارند. در یک نبردی سخت تر از دفاع مقدس. بنده دفاع مقدس را واقعا خودم دیدم، خیلی چیزها هم

درباره ی این جریان ی که الان در خط مقاومت سوریه هست شنیده ام. واقعا مردانه می جنگند و از حرم حضرت زینب (س) دفاع می کنند، چیزی که هیچ کس در دنیا انتظارش را نداشت. دشمن روی این چیزها حساب نمی کرد. الان در این مانده است که چه باید بکند! این تحول ها علامت رفع غربت اسلام است. خدا شاهد است من گاهی میبینم بعضی ها می خواهند به غربت اسلام اضافه کنند، به جای اینکه ناراحت شوم خنده ام می گیرد دیگر این طوری باورم شده است که رفع غربت اسلام خیلی تساعدی بالا می رود، فقط رفقا مواظب باشند که جا نمانند.

من از نهاد های فرهنگی کشورمان اصلا انتظار ندارم. هر کسی در طول سال، دین و ایمانی جمع کرده ، هر چه محرم و صفر برای امام حسین (علیه السلام) کار کرده، همان را دارد. آن کسی که دین و ایمان ندارد هرچقدر برای امام حسین(ع) مایه بگذارد به همان اندازه آدم است . آن فرد عرق خور، آن چاقوکشی که وقتی یک دفعه به امام حسین (ع) می رسد ترمز را می کشد، آن کسی که اهل نماز و عبادت و دیانت نیست اما به عاشورا که می رسد یک دفعه نوکری می کند برای اباعبدالله(ع) ، آن ته مایه ی خوب بودنش را نشان می دهد. حالا آن آدمی که خیلی خوب است، ته مایه ی خوب بودنش را کجا نشان می دهد؟ شما اگر دیدید که برای امام حسین (علیه السلام) سنگ تمام گذاشتید بدانید که خبری نیست. باور نکنید! نماز خواندن، ادعای انقلابی گری و...، خیالت راحت باشد، اصلا به این چیزها نگاه نکن. ماه محرم که می شود اکثرا نهادهای فرهنگی به تعطیلات می روند. به آنها گفته می شود: آقا شما فرهنگی بودید! آخر چه شد؟ در اربعین چه کردید؟ هیچ ! خیلی اتفاق افتاده که مردم از همه جلو زده اند. یکی از مواردش همین جاست. باز هم این؛ از علائم همان اتفاق عجیب و غریبی است که در حال افتادن است که آن اتفاق عجیب و غریب می خواهد غربت اسلام را برطرف کند.

بنده می خواهم در این چند جلسه از غربت اسلام ، غربت پیامبر گرامی اسلام(ص) که غربت اسلام اصلش یعنی غربت پیغمبر(ص)، و همچنین درباره راه های برطرف سازی آن با شما گپی بزنم و صحبتی بکنم. برویم یک کاری بکنیم برای غربت دین. هر کدام از ما هر کاری از دستمان برمی آید، این فرصت از دست می رود. غربت می رود و برطرف می شود بعد اگر هیچ سهمی نداشته باشی حسرت می خوری و میگویی هیچ بچه طلبه ای هم این را به ما نگفت . ما حالا آن بچه طلبه هستیم و می گوئیم. فقط یک وقت شما جا نمانید. هر کاری دلت می خواهد برای رفع غربت دین انجام بده. آن هم برای این دین ناب و اصیل.

یادم نمی رود که در عراق دوتا از این عرب های عاشق امام حسین(ع) با هم دعوایشان شد، یکی از آن ها برگشت و به دیگری گفت: «اگر راست میگویی بعد از اربعین بیا تا جوابت را بدهم. در ایام اربعین دعوا نمی کنم». اصلا یک اتفاق ساده نیست. شما فکر نکنید که هر روز این طوری است. اربعین که می شود یک اتفاقات عجیب و غریبی می افتد. بیست میلیون نفر که همین طوری دور هم جمع نمی شوند، حتما از هم محبت می

بینند، حتما یک کششی وجود دارد. غربت اسلام در حال برطرف شدن است. برای غریبی حسین (علیه السلام) مردم سختی به جان خود می‌خرند، بعید می‌دانم احدی از این بیست میلیون نفر، سردترین شب‌ها و روزهای عمر خودش را در این سه روز تجربه نکرده باشد. خدا هم وقتی بخواهد هنر نمایی کند پایش را روی گاز می‌گذارد و تا آخر جلو می‌رود. یعنی هیچ موکبی نبود که کسی در آن یخ نزند. ما که این طوری تجربه کردیم. تازه ما را به یک جایی که بهترتر هم باشد می‌بردند، ولی بدتر می‌شد. بعضی جاها وسیله برقی بود، من یک مقداری تعجب می‌کردم یعنی می‌گفتم خدا می‌خواهد بعضی‌ها هم گرم شوند؟ اتفاقاً وسیله برقی هم خراب می‌شد، دیگر حالا همه یخ بزنید، خدا هم کوتاه نمی‌آید. من این طوری دوست دارم، دیگر خدا می‌خواهد هنرنمایی کند.

آنهایی که در سرما لرزیدند، یخ زدند، بعضی‌ها از شدت سرما گریه می‌کردند، چاره‌ای نبود. جایی نبود که بروند، این افراد بعد جلوتر از همه صف می‌بندند و می‌گویند برویم پیاده روی اربعین و کربلا. حالا شما ببینید دیگر. تصمیم گرفته شده که غربت اسلام برطرف شود. همان وقتی که این آمریکائی‌های جنایتکار به عراق حمله کردند، من به رفقا گفتم که امام حسین (ع) جهانی شد. الان دوربین‌ها و توجهات به کربلا می‌آیند. بعد همه می‌پرسند این کیست؟ (عدو شود سبب خیر اگر خدا خواهد). از یک سرباز آمریکایی پرسیده بودند: اگر بخواهی از عراق یک کلمه بگویی چه می‌گویی؟ این فردی که سال‌ها در عراق بوده گفت: «فقط می‌دانم یک پادشاهی در عراق وجود دارد که خیلی ثروتمند است. از کربلا تا نجف میلیون‌ها نفر می‌آیند و پای سفره اش غذا می‌خورند، این آقا سفره اش تمام نمی‌شود. من نمی‌دانم این چقدر ثروت دارد، چقدر قدرت دارد».